

DIOSCORIDES

XXVI

5 τῆς Σαμίης τὸ μνήμα Φιλαινίδος· ἀλλὰ προσειπεῖν
 τλῆθί με, καὶ στήλης πλησίον, ὦνερ, ἴθι.
 οὐκ εἶμ' ἢ τὰ γυναιξὶν ἀναγράψασα προσάντη
 ἔργα καὶ Αἰσχύνην οὐ νομίσασα θεόν,
 ἀλλὰ φιλαιδήμων, ναὶ ἐμὸν τάφον. εἰ δέ τις ἡμέας
 αἰσχύνων λαμυρὴν ἔπλασεν ἱστορίην,
 τοῦ μὲν ἀναπτύξαι χρόνος οὐνομα, τὰμὰ δὲ λυγρὴν
 ὄστέα τερφθείη κληδόν' ἀπωσαμένης.

XXVII

πέντε κόρας καὶ πέντε Βιὼ Διδύμωνι τεκοῦσα
 ἄρσενας οὐδὲ μιᾶς οὐδ' ἐνὸς ὠνάσατο·
 ἢ † μὲν ἀρίστη οὐσα† καὶ εὔτεκνος, οὐχ ὑπὸ παίδων,
 ὀθνείαις δ' ἐτάφη χερσὶ θανοῦσα Βιῶ.

XXVIII

5 Εὐφράτην μὴ καίε, Φιλώνυμε, μηδὲ μίηνης
 πῦρ ἐπ' ἐμοί. Πέρσης εἰμὶ καὶ ἐκ πατέρων,
 Πέρσης αὐθιγενής, ναὶ δέσποτα, πῦρ δὲ μιῆναι
 ἡμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου·
 ἀλλὰ περιστείλας με δίδου χθονί, μηδ' ἐπὶ νεκρῶ
 λουτρὰ χέης· σέβομαι, δέσποτα, καὶ ποταμούς.